

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor životního prostředí a zemědělství
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 122939/2023
Sp. zn.: ŽPZ/21143/2023/Pei
246.2 A10
Vyřizuje: Ing. Lenka Peichlová
Odbor: Odbor životního prostředí a zemědělství
Telefon: 595 622 385
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2023-09-15

Veřejná vyhláška Návrh Opatření obecné povahy

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“) **jako věcně a místně příslušný správní orgán**, a to **orgán ochrany přírody**, podle § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 75 odst. 1 písm. d), § 77a odst. 5 písm. d) a o) a § 90a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), **tímto podle § 171 a následujících správního řádu zveřejňuje tento návrh opatření obecné povahy:**

I.

Krajský úřad povoluje podle § 56 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) a c) a odst. 4 a 7 a § 77a odst. 5 písm. o) zákona o ochraně přírody a krajiny v zájmu ochrany volně žijících živočichů, v zájmu prevence závažných škod, zejména na dobytku a ostatních typech majetku, a v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti **výjimku ze základních podmínek ochrany** podle § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny jedinců zvláště chráněného živočicha **vlka obecného (*Canis lupus*)**, zařazeného podle § 14 odst. 2 a přílohy č. III vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 395/1992 Sb.“), do kategorie kriticky ohrožený, a to **pro všechny jedince tohoto druhu s předpokladem dotčení nižších jednotek jedinců**, konkrétně výjimku **ze zákazu rušit, chytat a nebo usmrcovat jedince vlka obecného, kteří budou vyhodnoceni podle kritérií Pohotovostního plánu pro řešení situací při výskytu problematických jedinců vlka obecného** (schváleného deklarací Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství ze dne 5. 5. 2023, č. j. MZP/2023/630/1108, a zveřejněného ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, ročník XXXIII – srpen 2023 – ČÁSTKA 7 Č. j. MZP/2023/080/402) (dále též jen „Pohotovostní plán“), Pohotovostním štábem, který se ustanovuje podle Pohotovostního plánu a jehož je zástupce krajského úřadu jako orgánu ochrany přírody rozhodujícím členem ve věcech souvisejících s působností krajského úřadu jako orgánu ochrany přírody, **jako problematičtí**, tedy od stupně II. závažnosti situace výše ve smyslu tabulky č. 1 Pohotovostního plánu,

a dále výjimku ze zákazů držet nebo dopravovat jedince odchycené nebo usmrčené na základě uvedené výjimky.

II.

Uplatňování výjimek podle výroku I tohoto opatření obecné povahy je vázáno na naplnění těchto dalších předpokladů:

- 1) vyhodnocení příčin a okolností chování daného jedince či jedinců provedené Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „AOPK ČR“) prokázalo, že se jedná o chování klasifikované v II. a III. stupni závažnosti situace podle Pohotovostního plánu a Pohotovostní štáb stanovil v zápisu ze svého jednání konkrétní opatření a postup adekvátní dané situaci (chování jedince/jedinců vlka obecného),
- 2) jsou uplatňována pouze opatření a postup stanovený Pohotovostním štábem (zápisem z jeho jednání), a to s ohledem na podmínku neexistence jiného uspokojivého řešení ve smyslu § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, od mírnějších (posílení preventivních opatření podle čl. 5.3 Pohotovostního plánu, plašení aj. averzivní podmiňování podle čl. 5.4 Pohotovostního plánu) až po případné odstranění jedince z populace,
- 3) v případě jedince, jehož chování bude klasifikované v II. a III. stupni závažnosti situace, respektive případů, kdy to je s ohledem na závažnost a naléhavost možné a potřebné, je možné provádět intenzivní monitoring, respektive sledování a sběr informací za účelem stanovení příčin a způsobu řešení smělého, problematického či kritického chování vlka (ve smyslu čl. 5.1 Pohotovostního plánu), přičemž je možné provést odchyt jedinců a instalaci telemetrického sledovacího zařízení,
- 4) v případě jedince, jehož chování bude klasifikované v II. a III. stupni závažnosti situace, bude zajištěno averzivní podmiňování (systematické plašení), pokud to Pohotovostní štáb stanoví jako adekvátní opatření s ohledem na podmínku neexistence jiného uspokojivého řešení k odvrácení či omezení smělého, problematického či kritického chování konkrétního jedince/jedinců vlka obecného,
- 5) v případě jedince, jehož chování bude Pohotovostním štábem vyhodnoceno ve III. stupni závažnosti situace jako kritické (ve smyslu tabulky č. 1 Pohotovostního plánu) nebo v případě, kdy je na základě vyhodnocení zřejmé, že jedinec opakovaně překonává řádně provedená a funkční preventivní opatření k zabezpečení hospodářských zvířat doporučená Standardem AOPK ČR na ochranu hospodářských zvířat před útoky velkých šelem, SPPK E 02 006 a je Pohotovostním štábem, formou zápisu z jednání, potvrzeno, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, bude zajištěno odstranění jedince z populace; odstraněn z populace může být pouze jedinec či jedinci prokazatelně spojení s řešeným problematickým chováním - podle situace se může jednat o konkrétního jedince nebo více členů smečky, pokud problematické způsoby chování přejali a nebo takové chování přetrvává,
- 6) Pohotovostní štáb projedná způsob provádění monitoringu, averzivního podmiňování anebo odstranění jedince či jedinců z populace a ve spolupráci s dotčenými subjekty, kteří se na jejich provádění budou podílet (uživateli honiteb, příslušnými odborníky aj.), upřesní, kdo a jak postup zajistí; způsob, podmínky a upřesnění organizačního zajištění Pohotovostní štáb uvede v zápisu ze svého jednání,

- 7) při odchyту jedince budou použity pouze metody s využitím živochytných odchyťových zařízení [živochytný sklopec nebo zařízení soft catch trap a Belisle foot snare použitelná pro odchyť vlka v souladu s vyjádřením Evropské komise (Ref. Ares (2018)1412230 - 14/03/2018) k Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91, případně další metody pro bezpečný a šetrný odchyť živých jedinců adekvátně k dané situaci] při dodržení dalších povinností stanovených zákonem č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“), a zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“),
- 8) při použití odchyťových zařízení bude technicky zajištěno sledování jejich aktivace a osoby pověřené Pohotovostním štábem k realizaci odchyťu budou v pohotovosti tak, aby zajistili dojezd k odchyťenému jedinci v co nejkratším termínu s ohledem na zajištění welfare odchyťených jedinců,
- 9) usmrcení jedince lze provést pouze střelnou zbraní a v souladu s dalšími podmínkami zákona o myslivosti. Pokud jde o podmínky způsobu lovu, je s ohledem na okolnosti, pokud to následné rozhodnutí podle zákona o myslivosti umožní, možné provedení odlovu jedince také v noci, s pomocí noktovizoru i usmrcení v odchyťových zařízeních. Usmrcení jedince je možné rovněž po odchyťu injekčně za použití veterinárních preparátů,
- 10) provedení odchyťu či usmrcení bude tím, kdo jej provedl, zdokumentováno (zaznamenání místa a času, fotodokumentace, případně zaznamenání tělesných údajů jedince) a telefonicky nebo jinou vhodnou formou bude provedení bezodkladně oznámeno krajskému úřadu a předsedovi Pohotovostního štábu; pořizovaná dokumentace bude následně krajskému úřadu a předsedovi Pohotovostního štábu zaslána v co nejkratším termínu prostřednictvím elektronické pošty nebo datových schránek,
- 11) po nezbytnou dobu bude zajištěno uchování celého neporušeného jedince za účelem jeho prohlídky a získání údajů a vzorků k dalšímu využití v zájmu ochrany druhu. Místo uložení kadáveru a způsob jeho přepravy dohodne Pohotovostní štáb a uvede v zápise ze svého jednání. Usmrceného jedince nebo jeho části může dopravovat pouze osoba, která usmrcení provedla, nebo osoba, kterou určí Pohotovostní štáb v zápise ze svého jednání. O dalším využití usmrceného jedince a povolení držení a dalšího nakládání s ním bude rozhodnuto v rámci samostatného řízení podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny,
- 12) krajskému úřadu a AOPK ČR bude Pohotovostním štábem každoročně k 31. 1. předložena písemná zpráva o činnostech provedených podle těchto výjimek za uplynulý kalendářní rok, která bude obsahovat také zhodnocení realizovaných činností ve vztahu k řešené situaci,
- 13) krajský úřad bude kontrolu uplatňování výjimek provádět průběžně a rovněž účastí zástupce krajského úřadu v Pohotovostním štábu.

III.

Krajský úřad stanoví podle § 5 odst. 6 a § 77a odst. 5 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny opatření k regulaci, a to odstranění, kříženců vlka obecného a psa, za těchto podmínek:

- 1) v případě podezření na přítomnost křížence vlka obecného a psa AOPK ČR zajistí vyhodnocení, zda konkrétní jedinec je křížencem vlka obecného a psa (tj. zda se ve smyslu Pohotovostního plánu jedná o jedince, u něhož je křížení zjevné nebo je možné jej identifikovat jako křížence v 1. generaci na základě

genetických analýz) a Pohotovostní štáb následně stanoví v zápisu ze svého jednání konkrétní opatření k odstranění křížence z přírody adekvátní dané situaci, včetně postupu a organizačního zajištění jejich provedení; uplatňována budou pouze opatření a postup stanovený Pohotovostním štábem (zápisem z jeho jednání),

- 2) v případě odchyty (pro účely případného potvrzení křížence podle podmínky č. 1 nebo odstranění křížence z přírody) budou použity metody a postup podle Pohotovostního plánu,
- 3) usmrcení jedince křížence vlka a psa identifikovaného v souladu s podmínkou č. 1 lze provést pouze střelnou zbraní a v souladu s dalšími podmínkami zákona o myslivosti. Usmrcení jedince je možné i po odchyty injekčně za použití veterinárních preparátů,
- 4) provedení odchyty či usmrcení bude tím, kdo jej provedl, zdokumentováno (zaznamenání místa a času, fotodokumentace, případně zaznamenání tělesných údajů jedince) a telefonicky nebo jinou vhodnou formou bude provedení bezodkladně oznámeno krajskému úřadu a předsedovi Pohotovostního štábu; pořizená dokumentace bude následně krajskému úřadu a předsedovi Pohotovostního štábu zaslána v co nejkratším termínu prostřednictvím elektronické pošty nebo datových schránek,
- 5) po nezbytnou dobu bude zajištěno uchování celého neporušeného jedince za účelem jeho prohlídky a získání údajů a vzorků k dalšímu využití v zájmu ochrany druhu. Místo, způsob uložení kadáveru, způsob jeho přepravy a další nakládání s ním určí Pohotovostní štáb a bude to uvedeno v zápisu z jeho jednání.

IV.

Toto opatření obecné povahy se vztahuje na území správních obvodů obcí s rozšířenou působností Třinec a Jablunkov, s výjimkou území Chráněné krajinné oblasti Beskydy a národní přírodní rezervace Čantoria.

V.

Toto opatření obecné povahy je platné nejdéle do dne 31. 12. 2033.

Odůvodnění

Krajský úřad jako příslušný orgán ochrany přírody podle ustanovení § 77a odst. 5 písm. d) a o) zákona o ochraně přírody a krajiny přistoupil k vydání tohoto opatření obecné povahy, kterým se povoluje výjimka podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny ze základních podmínek ochrany jedinců druhu vlk obecný, jako zvláště chráněného druhu dle § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny a § 14 odst. 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. v kategorii kriticky ohrožený, pro řešení situací při výskytu problematických jedinců vlka obecného, současně stanoví opatření k regulaci (odstranění) kříženců vlka obecného a psa podle § 5 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Vlk obecný byl v minulosti na území Česka i v řadě dalších Evropských zemí prakticky vyhuben. Životaschopná populace se zachovala mj. v oblasti Karpat (na Slovensku a v dalších zemích) odkud se začali vlci v 90. letech minulého století v omezené míře šířit zpět na území Česka (do oblasti Beskyd). Po roce 2000 došlo k rozvoji tzv. středoevropské nížinné populace vlka v oblasti západního Polska a sousedních oblastí Německa (Lužice).

V posledních letech se vlci začali z okolních zemí šířit na území Česka ve větší míře a dochází ke vzniku trvalého osídlení a ustálení vlčích teritorií na našem území. Aktuálně je vlkem osídleno téměř celé pohraničí (www.mapy.nature.cz) a zejména mladé dispergující jedince je možné zaznamenat i na ostatním území. Vlk se tedy jako vrcholový predátor postupně stává opět přirozenou složkou našich ekosystémů. Nicméně v případě nedostatečné prevence jsou vlci schopni začít využívat i snadno dostupné, avšak zcela nežádoucí zdroje potravy (nezabezpečená stáda hospodářských zvířat, živočišné odpady v okolí sídel a podobně), a to může vést v důsledku až k narušení přirozených vzorců chování, habituaci a následně i nárůstu bezpečnostních rizik pro obyvatele. Na takové chování je pak nezbytné nahlížet jako na „problematické“ a řešit jej, přičemž mohou nastávat i situace, v nichž je nezbytné postupovat bezodkladně nebo včas použít vhodná opatření k prevenci či omezení vzniku nevhodného chování jedinců vlka. Naléhavost včasného řešení takových situací je umocněna skutečností, že s ohledem na sociální chování vlků, může docházet k předání, respektive učení nevhodných návyků u dalších jedinců, případně až v rámci celé smečky. K problematickému chování může docházet také v případě jednotlivých jedinců, jež z důvodu zdravotních omezení nebo jiného handicapu nejsou schopni získávat přirozeně potravu a začnou využívat například zmíněné dostupné živočišné odpady v okolí sídel, s čímž pak opět souvisí možná bezpečnostní rizika. Rizikové z hlediska nežádoucího či problematického chování a současně i z hlediska ochrany genofondu populace vlka jsou rovněž případy křížení mezi vlky a psy (přičemž za křížence je na místě považovat jedince, u něhož je křížení zjevné nebo je možné je identifikovat jako křížence v 1. generaci na základě genetických analýz). Problematické chování konkrétních jedinců vlka může mít různý charakter, intenzitu i příčiny, a je proto nezbytné vyhodnocení takového chování a přijetí opatření adekvátních jeho důvodům a hrozícím rizikům – od odstranění nevhodných podnětů a zamezení vznikajícího problematického chování prostřednictvím prevence, přes využití averzivního podmiňování až po okamžitou reakci v případě bezprostředního ohrožení zdraví osob nebo odstranění kříženců z populace. Ve všech případech je nezbytné, aby subjekty provádějící opatření přijímaná v rámci řešení problematického, kritického či ohrožujícího chování vlka (tedy zejména provádějící odchyt, případně usmrcení) postupovaly v souladu s platnými právními předpisy.

Vlk obecný, je směrnicí Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zařazen mezi druhy vyžadující tzv. přísnou ochranu ve smyslu čl. 12 směrnice. Současně vlk patří mezi druhy, u nichž směrnice vyžaduje zajištění ochrany vhodných území v rámci soustavy Natura 2000, což je v Česku zajištěno pouze v rámci evropsky významné lokality (EVL) Beskydy, jako území, kde se vlk v době přistoupení k Evropské unii vyskytoval. V rámci zákona o ochraně přírody a krajiny a vyhlášky č. 395/1992 Sb. je vlk, i v návaznosti na uvedenou evropskou ochranu, zařazen mezi zvláště chráněné druhy v kategorii kriticky ohrožený. Zákona o ochraně přírody a krajiny stanovuje v § 50 odst. 1 a 2 k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů základní podmínky ochrany, které zahrnují zákaz škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje těchto živočichů (jednotlivých jedinců), zejména je usmrcovat, zraňovat, chytat, rušit a také zákazy jedince zvláště chráněného druhu držet a dopravovat (a to, s ohledem na § 48 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny, včetně mrtvých jedinců či jejich částí). Ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny zakládá možnost povolení výjimky z těchto zákazů a stanovuje podmínky a důvody, za nichž je možné povolení vydat. Výjimku je konkrétně možné povolit v případech, kdy jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, nebo v zájmu ochrany přírody a jedná-li se druh chráněný současně podle práva Evropské unie (jako je tomu u vlka) současně za předpokladu, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, povolaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany a jedná se o jeden z důvodů uvedených v § 56 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Mezi tyto důvody, respektive zájmy, mimo jiné patří zájem veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti, prevence závažných škod, zejména na úrodě, dobytku, lesích, rybolovu, vodách a ostatních typech majetku a také zájem ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a ochrany přírodních stanovišť (přičemž v tomto případě může jít i o zájem ochrany druhu, který je

předmětem řízení o povolení výjimky). Týká-li se výjimka blíže neurčeného okruhu osob může ji orgán ochrany přírody povolit při splnění stanovených podmínek též opatřením obecné povahy podle § 171 a následujících správního řádu. Zákon o ochraně přírody a krajiny dále umožňuje podle § 5 odst. 6 stanovit opatření k regulaci křížence (omezení jeho výskytu nebo odstranění z přírody), a to rozhodnutím nebo též opatřením obecné povahy.

Na území Třinecka a Jablunkovska, na které se toto opatření obecné povahy vztahuje, je výskyt vlka obecného kontinuálně potvrzen od roku 2017 (www.navratvlku.cz), s tím, že od roku 2019 dochází k hlášení škod způsobených vlkem na hospodářských zvířatech a následnému uplatňování nároku na náhradu škody postupem podle zákona č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů. V roce 2019 bylo krajským úřadem v dotčeném území řešeno 9 škodních událostí, v roce 2020 bylo řešeno 51 škodních událostí, 25 škodních událostí v roce 2021 a 70 škodních událostí v roce 2022. Od ledna 2023 došlo v dotčeném území již k 25 útokům na hospodářská zvířata.

V roce 2022 (v měsíci červnu a srpnu) proběhl ze strany AOPK ČR a Mendelovy univerzity v Brně, Ústavu ekologie lesa, Lesnické a dřevařské fakulty, intenzivní monitoring vlků v dotčené oblasti. Hlavním cílem monitoringu AOPK ČR bylo zmapovat pohyb vlků přes intravilány obcí a jejich chování v nich. Probíhalo šetření škod v terénu za účasti pracovníků AOPK ČR, byly odebírány a analyzovány vzorky DNA za účelem vyhodnocení rozsahu a příčin vznikajících škod a vyhodnocení chování jedinců. Z celkového počtu přijatých 31 vzorků (období červenec–srpen 2022) se podařilo úspěšně izolovat DNA u 13 vzorků. Ve všech případech se jednalo o samici vlka obecného náležící ke karpatské populaci. Ze závěru monitoringu Mendelovy univerzity v Brně z roku 2022 pak vyplývá, že v oblasti Slezských Beskyd byla potvrzena přítomnost minimálně pětičlenné smečky vlků (rodičovský pár, 2 mláďata + jeden subadult/adultní samice).

Místa škod vlkem na hospodářských zvířatech včetně údajů o škodě jsou dostupné také na stránkách www.navratvlku.cz. Obce na Jablunkovsku a Třinecku se nachází v zastavěném průsmyku oddělujícím Moravskoslezské a Slezské Beskydy a z obou stran na ně navazují rozsáhlé lesní komplexy. Mnohé zahrady a pastviny, na nichž se chovají ovce, navazují pak na remízky a souvislé lesní komplexy, které vlci využívají jako svůj domácí okrsek. Ke škodním událostem tak z velké části dochází také v intravilánech obcí.

Chování zdejších vlků se pak jeví jako nestandardní a se ztrácející se plachostí před člověkem. Je proto žádoucí učinit opatření ke snížení škod na hospodářských zvířatech a k předejití ohrožení lidí. Rovněž tedy pro případ uklidnění obav místního obyvatelstva je činěno toto opatření obecné povahy. Při výskytu problémového jedince vlka tak bude možné zasáhnout, jak toto opatření obecné povahy stanoví. Dosáhne se tím rovněž ochrany ostatních jedinců vlka, přičemž vlci dříve bývali a mají být tradičně přirozenou součástí místní přírody.

Vlk je zároveň zákonem o myslivosti řazen mezi druhy zvěře, které (s ohledem na jejich ochranu) nelze obhospodařovat lovem, nebyla-li k jejich lovu povolena výjimka podle předpisů na ochranu přírody. V souvislosti se zařazením vlka mezi zvěř je tak v návaznosti na povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny nezbytné při provádění odchyty a lovu postupovat také podle podmínek stanovených zákonem o myslivosti. Zajištěny musí být rovněž podmínky stanovené zákonem na ochranu zvířat proti týrání a dalšími předpisy.

Jako metodický a koncepční dokument, jehož dlouhodobým cílem je přispět k zajištění příznivého stavu druhu v souladu s požadavky Směrnice Rady č. 92/43/EHS a současně k socioekonomické přijatelnosti výskytu populace vlka v Česku přijalo Ministerstvo životního prostředí v roce 2020 Program péče o vlka obecného.

V návaznosti na to připravilo Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství za účelem omezení habituace vlků, zajištění bezpečnosti lidí a prevence závažných škod v důsledku problematického chování jedinců vlka Pohotovostní plán, který dne 5. 5. 2023 tato ministerstva jako ústřední orgány státní správy ochrany přírody i myslivosti společně schválila. Pohotovostní plán byl zveřejněn ve Věstníku Ministerstva životního prostředí (srpen 2023, částka 7). Pohotovostní plán stanoví pravidla pro flexibilní a transparentní řešení situací výskytu jedinců vlka obecného s doloženým problematickým (nebezpečným) chováním. Součástí Pohotovostního plánu je specifikace právních podmínek, věcná kategorizace chování vlka od přirozeného až po problematické, a především stanovení postupu pro řešení situací, kdy vlk vykazuje chování smělé, nebojácné až kritické, s cílem tyto situace řešit, a to včetně případného odstranění problematického jedince či jedinců. Pohotovostní plán proto stanovuje předpoklad vydání nezbytných povolení (výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, stanovení opatření k regulaci kříženců podle § 5 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny, případně výjimky a souhlasy podle § 43 a 44 zákona o ochraně přírody a krajiny a také rozhodnutí podle § 39 a 41, případně i § 45 odst. 2 zákona o myslivosti) tak, aby bylo možné v případě potřeby bezodkladně aplikovat nezbytná opatření. Současně však Pohotovostní plán zakládá roli tzv. Pohotovostního štábu, který by měl garantovat potřebnou transparentnost a odbornost postupu v jednotlivých případech. Pohotovostní štáb na základě vyhodnocení příčin a závažnosti chování, které provede AOPK ČR, stanoví, jaká opatření se konkrétně uplatní a jak budou (po organizační apod. stránce) realizována, přičemž zajistí, aby při uplatnění opatření byla odpovídajícím způsobem zohledněna podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení (aby opatření byla volena adekvátně situaci od mírnějších po ta závažnější) a současně byly zohledněny další podmínky stanovené právními předpisy. Pohotovostní štáb je proto složen ze zástupců AOPK ČR, zástupců příslušných krajských úřadů a/nebo správ národních parků, jako příslušných orgánů ochrany přírody a myslivosti, Policie České republiky, Krajské veterinární správy Státní veterinární správy, Českomoravské myslivecké jednoty a podle místa výskytu problematického jedince se do činnosti Pohotovostního štábu (a realizace opatření) zapojí zástupce dotčené obce či obcí, uživatelé honiteb, poškození chovatelé hospodářských zvířat a podle potřeby odborníci spolupracující na realizaci opatření a poradenství ohledně dostupných technik a zkušeností. Aktivování Pohotovostního štábu podle Pohotovostního plánu předchází sběr všech dostupných informací o potenciálně problematickém chování vlků realizovaném AOPK ČR a jeho vyhodnocení podle závažnosti definované tabulkou č.1 Pohotovostního plánu. Pohotovostní štáb je aktivován od hodnocení situace stupněm závažnosti II. a vyšším. Pohotovostní štáb pak pod vedením předsedy rozpracuje plán opatření pro konkrétní situaci a konkrétní problematické jedince a zajistí ve spolupráci s relevantními orgány a subjekty (uživatelé honiteb, policií, odborníky aj.) realizaci nezbytných opatření v souladu s legislativními požadavky.

Toto opatření obecné povahy tak v souladu s Pohotovostním plánem a v návaznosti na vše uvedené povoluje pro nezbytné případy řešení situací při výskytu problematických jedinců vlka obecného výjimku podle ustanovení § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o ochraně přírody a krajiny ze zákazů stanovených § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, konkrétně ze zákazu rušit, chytat a nebo usmrcovat jedince vlka obecného a ze zákazů držet nebo dopravovat odchycené nebo usmrčené jedince (na něž se ochrana vztahuje podle § 48 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny), a stanovuje opatření k regulaci (odstranění) případných kříženců vlka a psa podle § 5 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny. Vzhledem k tomu, že postup v případě výskytu problematického jedince vlka či křížence bude vyžadovat zapojení více různých subjektů, jak pracovníků AOPK ČR a odborníků při monitoringu podle čl. 5.1 Pohotovostního plánu, tak dalších osob, zejména uživatelů honiteb podle místa výskytu při naplňování dalších opatření, a konkrétní výčet všech dotčených osob není předem znám, je naplněna podmínka zákona o ochraně přírody a krajiny a správního řádu pro využití formy opatření obecné povahy ve smyslu § 171 a následujících správního řádu.

Důvodem povolení výjimky je zajištění podmínek pro řešení situací při výskytu problematických jedinců vlka obecného, zejména v případech, kdy dochází k ohrožení bezpečnosti a zdraví osob, tj. v případech ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny. Současně jsou za problematické chování podle Pohotovostního plánu (tabulky č. 1) považovány i ty případy, kdy by docházelo ke škodám na hospodářských zvířatech při opakovaném překonávání řádně provedených a funkčních preventivních opatření k zabezpečení hospodářských zvířat, provedených v souladu se Standardem AOPK ČR: Ochrana hospodářských zvířat před útoky velkých šelem, SPPK E 02 006 a řešení takových případů je možné považovat za zájem prevence závažných škod ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny. Včasné a adekvátní řešení problematického chování jedinců vlka je však i prevencí případného rozšíření takového způsobu chování, učení se ze strany dalších jedinců v rámci smečky, a je tedy také součástí ochrany druhu ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny. Stejně tak se tento důvod, respektive zájem ochrany samotných potenciálně problematických jedinců či ostatních členů smečky uplatní, pokud jde o nezbytný monitoring a určení příčin a okolností chování, při němž může být nezbytný odchyt jedince – takový monitoring umožňuje následně stanovit adekvátní opatření a zacílit je skutečně jen na jedince spojené s problematickým chováním. Povolení výjimky je tak s ohledem na uvedené také v zájmu ochrany přírody ve smyslu § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny a zejména zajištění bezpečnosti a zdraví osob je současně jednoznačně jiným převažujícím veřejným zájmem ve smyslu tohoto ustanovení (a to i vzhledem ke skutečnosti, že přítomnost jedince z problematickým chováním, zejména pokud jde o chování v nejvyšších stupních závažnosti, není žádoucí ani z hlediska ochrany ostatních jedinců a druhu jako celku a intenzita zájmu ochrany daného jedince je tím tedy snížena).

Povolení výjimky stanovené tímto opatřením obecné povahy se v souladu s Pohotovostním plánem týká pouze problematických jedinců vlka, přičemž celý postup by měl vést, pokud možno k identifikaci konkrétních problematických jedinců a volbě řešení, které bude adekvátní dané situaci. Případné odstranění jednotlivých jedinců s narušeným chováním z volně žijící populace nepovede k negativnímu ovlivnění zachování či dosahování příznivého stavu druhu v Česku ve smyslu podmínky stanovené § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť jejich zapojení do rozmnožování a působení v populaci není žádoucí s ohledem na riziko přenosu nežádoucích vzorců chování a jejich eliminace naopak přispěje k dosažení či následně udržení příznivého stavu (v kontextu společenské udržitelnosti). Uplatnění postupu podle tohoto opatření obecné povahy, zejména pokud jde o odstranění jedince z populace, se předpokládá jako výjimečné, pouze v nezbytných, nejzávažnějších případech (ve smyslu tabulky č. 1 Pohotovostního plánu) a nedojde tedy významnému ovlivnění početnosti druhu ani narušení dalších charakteristik rozhodných pro hodnocení stavu druhu.

Povolení výjimky formou opatření obecné povahy má v daném případě preventivní charakter, má umožnit adekvátní a včasné řešení situací při výskytu problematických jedinců vlka obecného (které by v případě řešení povolení individuálními správními akty, v každém jednotlivém případě, nebylo možné s ohledem na správní lhůty apod. zajistit) a s ohledem na to je podmínka neexistence jiného upokojivého řešení stanovená § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny zohledněna jak v rozsahu povolovaných zásahů a jejich podmínek, tak je současně stanovena jako základní princip pro postup Pohotovostního štabu a stanovení konkrétních opatření z jeho strany adekvátně k řešené situaci. Povolení výjimky se týká celé škály situací, které mohou s (potenciálně) problematickým chováním jedinců vlka souviset a také tedy celého komplexu možných řešení, kdy ale bude po vyhodnocení situace, včetně zajištění případného intenzivního monitoringu ve smyslu čl. 5.1 Pohotovostního plánu, využito vždy nejvhodnější a nejméně invazivní řešení, od odstranění příčin a nežádoucích podnětů (jako je například dostupnost živočišných odpadů v okolí sídel), zajištění averzivního podmiňování (tedy systematického plašení, pokud je v daném případě možné využít) a až v případě jejich

selhání nebo v těch nejzávažnějších případech bude přistoupeno k odstranění jedince z populace. V některých případech může být příčinou problematického chování (například pohybu jedince a vyhledávání potravy v blízkosti sídel) zranění, zdravotní omezení či jiný handicap takového jedince – takové situace je rovněž nutné posoudit a zvolit řešení s ohledem na stav daného jedince i míru rizik. V případech škod na hospodářských zvířatech je přednostně nezbytné zajistit opatření k prevenci a minimalizaci vzniku škod (provedení opatření podle zmíněného standardu AOPK ČR) a jako problematické chování, které by bylo řešeno až případným odstraněním jedince z populace, je pak možné hodnotit jen ty případy, kdy dochází k opakovanému překonávání řádně provedených a funkčních ochranných opatření (tj. jde již zjevně o cílené, naučené chování, které z hlediska závažnosti škod a jejich trvání i rizika přenosu takového chování odpovídá důvodům pro uplatnění výjimky podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny).

V souladu s ustanovením § 56 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny správní orgán zohlednil rovněž požadavky na náležitosti rozhodnutí/opatření obecné povahy o výjimce podle § 5b odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ve výroku mají být označeny druhy a množství jedinců, na které se výjimka vztahuje [§ 56 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny v návaznosti na § 5b odst. 3 písm. a) téhož zákona]. Exaktně určovat množství (počet) jedinců daného druhu, na které se má výjimka vztahovat, má smysl pouze tehdy, pokud se výjimka týká zamýšleného (úmyslného) porušování konkrétních zákonných zákazů a počet dotčených jedinců lze určit, dodržet a kontrolovat. V takovém případě stanovení maximálního počtu dotčených jedinců přispěje k ochraně druhů. V ostatních případech je možné množství pouze rámcově odhadnout, protože počet jedinců v místě a čase realizace záměru, ani kolik z nich bude záměrem dotčeno, nelze při použití přiměřených prostředků exaktně zjistit. Účelem pak není přispět určením množství jedinců k omezení dopadů výjimky, ale spíše deklarovat, jak velkého množství jedinců se může výjimka týkat, a tedy o jak závažný zásah se jedná. V tomto případě lze na základě dostupných údajů, zejména s ohledem na způsob života (základní sociální jednotkou vlků je smečka skládající se z dospělého páru a jedné až dvou generací včlat, tj. 5-10 jedinců, je teritoriální), předpokládat, že předmětným opatřením obecné povahy budou dotčeny jednotky jedinců. Záměr je spojen s úmyslným odchytem či usmrcováním jedinců, a proto byly v podmínkách rozhodnutí specifikovány prostředky, způsoby a metody povolené pro odchyt a zabíjení [§ 5b odst. 3 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny]. Podmínky pro realizaci záměru uvedené ve výrokové části obsahují rovněž místní okolnosti, které povedou k omezení dopadů záměru na předmětný druh, stejně jako způsob kontrol, který správní orgán stanovil jako následnou kontrolu plnění stanovených povinností [§ 56 odst. 7 v návaznosti na § 5b písm. c) a d) zákona o ochraně přírody a krajiny].

Zvláště chráněná území nacházející se v dotčeném území (tj. přírodní památky a přírodní rezervace) nejsou tímto opatřením obecné povahy dotčeny, neboť realizace výjimek není v kolizi se základními a ani bližšími ochrannými podmínkami. Záměr nevyžaduje udělení výjimky podle § 43 zákona o ochraně přírody a krajiny, ani souhlasu podle § 44 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. V dotčeném území se dále v působnosti krajského úřadu nachází evropsky významná lokalita Olše. Předmětem ochrany EVL Olše jsou evropsky významné stanoviště 3220 - Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů, 3240 - Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (*Salix elaeagnos*), 91E0* - Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) a také evropsky významné druhy – mihule potoční (*Lampetra planeri*) a vydra říční (*Lutra lutra*). Podle § 45g zákona o ochraně přírody a krajiny lze povolení, souhlas, kladné stanovisko nebo výjimku ze zákazu podle tohoto zákona pro záměr situovaný v evropsky významné lokalitě nebo ptačí oblasti udělit pouze v případě, že bude vyloučeno závažné nebo nevratné poškození přírodních stanovišť a biotopů druhů, k jejichž ochraně je tato lokalita určena, ani nedojde k soustavnému nebo dlouhodobému vyrušování druhů, k jejichž ochraně jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné z hlediska účelu tohoto zákona, nestanoví-li § 45i zákona o ochraně

přírody a krajiny jinak. Krajský úřad s ohledem na vše uvedené došel k závěru, že povolované výjimky nebudou mít významný vliv na předmět ochrany EVL Olše výběžek, a proto nebyl uplatněn postup podle 45i zákona o ochraně přírody a krajiny.

Předpoklady stanovené ve výroku II tohoto opatření obecné povahy pro uplatňování výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny tedy v souladu Pohotovostním plánem specifikují postup řešení situací při výskytu jedince vlka s problematickým chováním (nebo při podezření na takové chování) a jednotlivá opatření, jež budou přijata. Konkrétně je v rámci bodu č. 1 - 6 zakotven postup, který by měl na základě vyhodnocení dané situace, její závažnosti, příčin apod. (vyhodnocení podle Pohotovostního plánu zajistí AOPK ČR s použitím klasifikace chování podle tabulky č. 1 Pohotovostního plánu), vést k aplikaci adekvátních opatření, která stanoví Pohotovostní štáb při respektování podmínky neexistence jiného řešení. Uplatněna by měly být vždy taková opatření k řešení situace, která budou adekvátní dané situaci a příčinám chování jedince, a to vždy od mírnějších po ta, které představují významnější zásah do přirozeného vývoje daného jedince či jedinců vlka (tedy od neinvazivních opatření spočívajících především v odstranění podnětů, které k nevhodnému chování, jako je přibližování k sídlům, vedou, včetně provedení potřebných a účinných opatření k ochraně hospodářských, přes případné plašení aj. averzivní podmiňování až po případné odstranění z populace, pokud jiné možnosti byly vyčerpány nebo je nelze využít). Součástí tohoto postupu může být zajištění případného intenzivního monitoringu, respektive sledování a sběr dalších informací vedoucích k upřesnění poznatků o tom, jaké je chování daného jedince či jedinců a jaké jsou jeho příčiny. Toto sledování může zahrnovat sběr a analýzu vzorků (trsu, srsti apod.), použití záznamových zařízení (fotopasti) a dalších metod sledování pohybu jedinců i, bude-li to nezbytné, odchyt jedinců, jejich označení telemetrickým zařízením (obojkem) a následné sledování jejich aktivity. Ve vybraných případech bude smysluplné zajistit averzivní podmiňování (systematické plašení či zastrasování) k odvrácení či omezení nežádoucího chování jedinců (bod č. 4), toto podmiňování může být realizováno světelnými, zvukovými či mechanickými způsoby. Cílem odborně provedeného averzivního podmiňování je propojení si nežádoucího (vlastního) chování jedince vlka s nepříjemným prožitkem až mírnou bolestí tak, aby je od dalšího obdobného počínání v budoucnu odradilo. V žádném případě není účelem zvířata zraňovat nebo dokonce tímto způsobem usmrcovat. Jak potřebnost zajištění monitoringu, tak averzivního podmiňování (které je i podle Pohotovostního plánu využitelné jen v určitých specifických případech) však bude záviset na situaci a podmínkách – v některých případech budou příčiny a charakter chování jedince dostatečně zřejmé (například pokud půjde o jedince se zjevným zdravotním omezením, který se z toho důvodu přibližuje k sídlům) a monitoring nebude nezbytný a obdobné bude zřejmé, že není adekvátní využít metody averzivního podmiňování. Bod č. 5 pak specifikuje v jakých případech je možné přistoupit k odstranění jedince z populace, tj. odchytu či usmrcení (odstřelu, veterinární utracení) jedince s tím, že jde o případy, které budou buďto vyhodnoceny ve III. stupni závažnosti situace, jako kritické (ve smyslu tabulky č. 1 Pohotovostního plánu) nebo případy, kdy je na základě vyhodnocení zřejmé, že jedinec opakovaně překonává řádně provedená a funkční preventivní opatření k zabezpečení hospodářských zvířat doporučená zmíněným standardem AOPK ČR. Před tím, než bude k odstranění jedince přistoupeno, je nezbytné, aby Pohotovostní štáb důsledně vyhodnotil, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, a potvrdil to formou zápisu ze svého jednání. Pokud tedy nebyly příčiny a závažnost situace od počátku zřejmé, je nezbytné, aby Pohotovostní štáb potřebný postup a opatření projednal opakovaně, zhodnotil dostupné informace (vzešlé z monitoringu, respektive sledování a sběru informací podle bodu č. 3) právě s ohledem na podmínku neexistence jiného uspokojivého řešení. Cílem (a k tomu by měl sloužit i případný monitoring) by mělo být vždy to, aby byl odstraněn z populace pouze jedinec či jedinci prokazatelně spojení s řešeným problematickým chováním – nicméně podle situace se může jednat i o více členů smečky, pokud problematické způsoby chování přejali, respektive problematické chování přetrvává. To by však mělo být ověřeno a po odstranění jedince je tedy potřebné vyhodnotit (včetně případného dalšího monitoringu), zda se problematické chování vyskytuje i u dalších jedinců, zda a z jakých příčin situace

přetrvává a popsaný postup pak případně opakovat. V rámci jednání Pohotovostního štábu by měly být (v souladu s bodem č. 6) upřesněny také postupy při monitoringu, respektive sledování (včetně odchyty jedinců), averzivním podmiňování a samozřejmě zejména při odstranění jedince z populace a řešeno celkové organizační zajištění.

V rámci bodu č. 7 - 9 jsou následně upřesněny metody odchyty či usmrcení jedinců a stanoveny podmínky jejich použití. V případě odchyty (jak pro účely monitoringu, tak případně přímo odchyty jedince s problematickým chováním v rámci jeho odstranění z populace) jsou stanoveny pouze metody umožňující odchyt živých jedinců, a to jednak prostřednictvím živochytných odchyťových zařízení, tak případně dalších šetrných metod podle dané situace. Uvedena jsou mimo jiné odchyťová zařízení, která přímo pro odchyt vlků připouští Evropská komise ve vztahu k Nařízení Rady (EHS) č. 3254/91, o zákazu používání nášlapných pastí - konkrétně na základě dotazu vzneseného Německem, respektive spolkovým Ministerstvem životního prostředí, ochrany přírody a reaktorové bezpečnosti (BMU), se Komise v roce 2018 dopisem Ref. Ares(2018)1412230 - 14/03/2018 vyjádřila, že využití „soft-catch traps“ z hlediska cílů Nařízení rady (EHS) č. 3254/91 je přípustné, zároveň však zdůraznila nutnost naplnění dalších podmínek, jako je vyloučení negativního dopadu na zachování nebo dosahování příznivého stavu druhu z hlediska ochrany a vyhodnocení jiných uspokojivých řešení, tedy shodných podmínek vyplývajících z § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny (které jsou tímto opatřením obecné povahy řešeny). Tento výklad Evropská komise potvrdila na dotaz Ministerstva životního prostředí i pro využití v Česku. Použití těchto odchyťových zařízení, které jsou konstruovány tak, aby bylo minimalizováno riziko zranění odchyťovaných zvířat, se předpokládá zejména u jinak zdravých jedinců a mimo zastavěná území. Jak již bylo zmíněno, problematické chování jedince však může být spojeno kupříkladu i se zdravotním omezením, zraněním či handicapem a zejména v takovém případě pak bude na místě využít i jiné šetrné metody odchyty (včetně například použití narkotizační střely či šipky, které lze použít jen cíleně na menší vzdálenost). Bodem č. 8 je pak s ohledem na welfare odchycených jedinců (aby nedošlo k jejich zranění delší přítomností v odchyťovém zařízení atp.) stanoven požadavek na technické zajištění sledování aktivace odchyťového zařízení (tj. použití čidla aktivace s GSM modulem atp.) a co nejrychlejšího dojezdu a vyproštění jedince. Samozřejmě při odchyty je nezbytné respektovat také další podmínky stanovené zákonem na ochranu zvířat proti týrání a s ohledem na zařazení vlka mezi zvěř také zákonem o myslivosti (podle výkladu Ministerstva zemědělství je i odchyt lovem ve smyslu tohoto zákona) - k postupu podle zákona o myslivosti viz dále. Bod č. 9 pak v návaznosti na bod č. 5 upřesňuje metody přípustné v případě usmrcení jedince - s ohledem na uvedené zařazení vlka mezi zvěř se uplatní primárně odstřel za použitím střelné zbraně při splnění všech dalších souvisejících podmínek zákona o myslivosti, včetně skutečnosti, že odstřel (lov) může provést pouze osoba oprávněná podle tohoto zákona. V rámci podmínek stanovených tímto opatřením obecné povahy není omezena roční ani denní doba provedení odchyty či odstřelu jedince, nicméně podle situace (její závažnosti, ale i realizovatelnosti) může být provedení nutné i v nočních hodinách, respektive mimo dobu stanovenou v § 45 odst. 1 písm. m) zákona o myslivosti. V rámci bodu č. 9 se proto připouští i případný lov v noci a za použití noktovizoru, pokud to bude nezbytné a bude to součástí povolení vydaných podle zákona o myslivosti (tedy součástí rozhodnutí podle § 39 nebo 41 zákona o myslivosti, které jsou nezbytnou podmínkou realizace tohoto opatření, v rámci nichž bude povoleno využít pro tyto účely v souladu s § 45 odst. 2 zákona o myslivosti i jinak zakázané způsoby lovu uvedené v § 45 odst. 1 zákona o myslivosti). Kromě toho se obdobně připouští použití střelné zbraně k usmrcení jedince v odchyťovém zařízení (opět, pokud to bude součástí povolení podle zákona o myslivosti) a usmrcení (utracení) jedince v odchyťovém zařízení s použitím veterinárních přípravků. Přičemž zdůraznit je opakovaně potřebné, že ve všech těchto případech platí předchozí podmínky stanovené opatřením obecné povahy a usmrcení jedince, jeho odstranění z populace, je posledním krokem, který je možné realizovat pouze na základě posouzení neexistence jiného řešení v rámci jednání Pohotovostního štábu, který toto uvede v zápisu ze svého jednání. V rámci toho bude rovněž upřesněno, jak

bude provedení organizačně zajištěno, přičemž opět platí, že to je provázáno zejména s podmínkami stanovenými zákonem o myslivosti. Bodem č. 10 je stanoveno informování krajského úřadu jako orgánu ochrany přírody a Pohotovostního štábu o provedení odchyty či usmrcení, tj. osoba, která odchyt či usmrcení podle předchozích pokynů Pohotovostního štábu provedla, předá informace co nejdříve vhodnou formou, telefonicky atp. krajskému úřadu a Pohotovostnímu štábu, respektive jeho předsedovi určenému podle Pohotovostního plánu, a následně doplní podrobnosti, jako jsou údaje o místě a času provedení, fotodokumentace aj. prostřednictvím e-mailu nebo datových schránek. Na to navazuje bod č. 11, který zakotvuje povinnost uchovat jedince pro účely odběru vzorků atp., přičemž Pohotovostní štáb určí, kde bude kadáver uložen a kdo jej případně bude přepravovat. Výjimka stanovená tímto opatřením obecné povahy se nevztahuje na další dlouhodobé držení a využití mrtvého jedince či jeho částí – o tom bude následně rozhodnuto v souladu s § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny v samostatném řízení (do té doby bude jedinec uložen místě určeném Pohotovostním štábem). Závěrečné body č. 12 a č. 13 pak již řeší zajištění přehledu (kontroly) nad prováděnými opatřeními a jejich reportingu v souladu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny.

Výjimka podle výroku I tohoto opatření obecné povahy se povoluje pro všechny jedince dotčeného druhu, škodlivě dotčených zásahem v přirozeném vývoji i přes využití všech zmírňujících opatření, s důvodným předpokladem, že se bude jednat o nižší jednotky jedinců.

Výrok III tohoto opatření obecné povahy stanovuje v souladu s § 5 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny opatření k regulaci křížence vlka a psa, přičemž základní podmínkou je důsledné vyhodnocení, zda se jedná skutečně o křížence, které podle podmínky č. 1 zajistí AOPK ČR. V praxi může být křížení zjevné na základě vzhledu jedince, nicméně k určení může dojít i na základě získaných genetických vzorků a v takovém případě se použije postup podle opatření u kříženců v 1. generaci. Další podmínky jsou stanoveny obdobně jako v případě problematického jedince vlka, tj. po vyhodnocení stanoví Pohotovostní štáb další postup, přičemž v případě kříženců je jak s ohledem na případná bezpečnostní rizika (nejistotu ohledně jejich chování) i z důvodu zajištění ochrany populace vlka obecného, na místě zajistit, pokud možno odstranění z přírody. Použijí se shodné metody a za týchž podmínek jako podle výroku II bodů č. 7 – 9. Z hlediska právních podmínek je nicméně odlišností skutečnost, že kříženec není zvěř ve smyslu zákona o myslivosti a postupuje se tak podle § 41 a 42 zákona o myslivosti (usmrcení může provést osoba oprávněná podle zákona o myslivosti). Mimo honební pozemky je i v případě křížence nezbytné rozhodnutí podle § 41 zákona o myslivosti. Podmínkou č. 4 je pak stanoven požadavek, dokumentace a informování orgánu ochrany přírody a Pohotovostního štábu a nakládání s kadáverem usmrceného křížence je upraven podmínkou č. 5, přičemž kříženec není považován za jedince zvláště chráněného druhu a orgán ochrany přírody potažmo Pohotovostní štáb pouze věcně určí jak s kadáverem naložit a není nezbytné o dalším držení rozhodovat v rámci správního řízení (pokud nebude nalezeno vhodné využití kadáveru pro vědecké účely nebo nebude využit uživatelem honitby, je předpokladem následná likvidace kadáveru v souladu s požadavky veterinárních předpisů).

Jak bylo opakovaně uvedeno, vlk obecný je podle § 2 písm. c) zákona o myslivosti, zařazen mezi zvěř, kterou nelze lovit (s ohledem na ochranu podle mezinárodních úmluv či zvláštních předpisů, tj. zejména zákona o ochraně přírody a krajiny). Postup podle tohoto opatření, pokud jde o lov (odchyt či usmrcení) jedinců vlka proto nelze uplatňovat, aniž by byly splněny podmínky stanovené zákonem o myslivosti. Ta opatření, která upravuje také zákon o myslivosti, tedy lze vykonávat pouze prostřednictvím osob oprávněných podle tohoto zákona a za předpokladu povolení lovu také příslušným orgánem státní správy myslivosti podle § 39, respektive § 41 (v případě nehonebních pozemků) zákona o myslivosti. To předpokládá Pohotovostní plán, ostatně se jedná o standardní postup, jako navazující krok po vydání výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a

krajiny, tedy po vydání tohoto opatření obecné povahy. Při vlastním lovu pak musí být dodrženy, kromě podmínek stanovených tímto opatřením, také další požadavky a podmínky stanovené zákonem o myslivosti, jako jsou odpovídající způsoby lovu, přičemž orgán státní správy myslivosti může v souladu s § 45 odst. 2 zákona o myslivosti umožnit použití některých jinak zakázaných způsobů lovu. Zákon o myslivosti umožňuje aplikovat také stanovené opatření k regulaci (odstranění) kříženců, a to na základě již zmíněného postupu podle § 41 a 42 zákona o myslivosti.

Podle § 66 zákona o myslivosti mají být rozhodnutí podle zákona o myslivosti vydávána v dohodě s příslušnými orgány ochrany přírody. Tato dohoda je zpravidla formalizována prostřednictvím závazných stanovisek vydávaných orgány ochrany přírody, nicméně tato dohoda, respektive závazné stanovisko je podle § 65 zákona o ochraně přírody a krajiny nezbytné pouze, pokud není „předepsán jiný postup“. Povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny a opatření k regulaci křížence podle § 5 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny lze tedy považovat za takovýto „jiný postup“ a nebudou-li v rámci rozhodnutí podle zákona o myslivosti stanovovány podmínky, jež by měnily podmínky povolení výjimky nebo s nimi byly v rozporu, není opakované vyjádření orgánu ochrany přírody formou stanoviska nezbytné.

Časová platnost tohoto opatření obecné povahy nejdéle do dne 31. 12. 2033 byla stanovena s ohledem na nutnost časové omezení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny a potřebu vyhodnotit efektivitu nastaveného systému. V daném období je také Ministerstvem životního prostředí přepokládáno vyhodnocení Programu péče o vlka obecného, jakožto koncepčního a metodického podkladu, který určuje základní postup pro prevenci a řešení konfliktů. Rozhodnutí o výjimce vydaná dosud za shodným účelem v jednotlivých správních řízeních podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, stejně jako případné souhlasy podle zákona o ochraně přírody a krajiny apod. nejsou, s ohledem na ochranu dříve nabytých práv oprávněných osob, dotčena a tyto osoby se řídí podmínkami stanovenými v příslušných rozhodnutích až do konce jejich platnosti. Následně mohou postupovat podle tohoto opatření obecné povahy.

Proti opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Řízení o návrhu opatření obecné povahy je písemné. Tento návrh opatření obecné povahy bude podle § 172 odst. 1 správního řádu zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce krajského úřadu a dále na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat. **Krajský úřad žádá tyto obecní úřady o zpětné zaslání potvrzení o zveřejnění této veřejné vyhlášky.**

V souladu s ustanovením § 172 odst. 4 správního řádu může k návrhu opatření obecné povahy kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u krajského úřadu písemné připomínky.

Podle § 172 odst. 5 správního řádu vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námítky ke krajskému úřadu. Zmeškání tohoto úkonu nelze prominout.

Krajský úřad tímto podle § 172 odst. 1 správního řádu vyzývá dotčené osoby, aby mu k návrhu tohoto opatření obecné povahy podávaly připomínky nebo námitky ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění na úřední desce krajského úřadu.

Ing. Jan Filgas
vedoucí odboru
životního prostředí a zemědělství

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí oznámení: